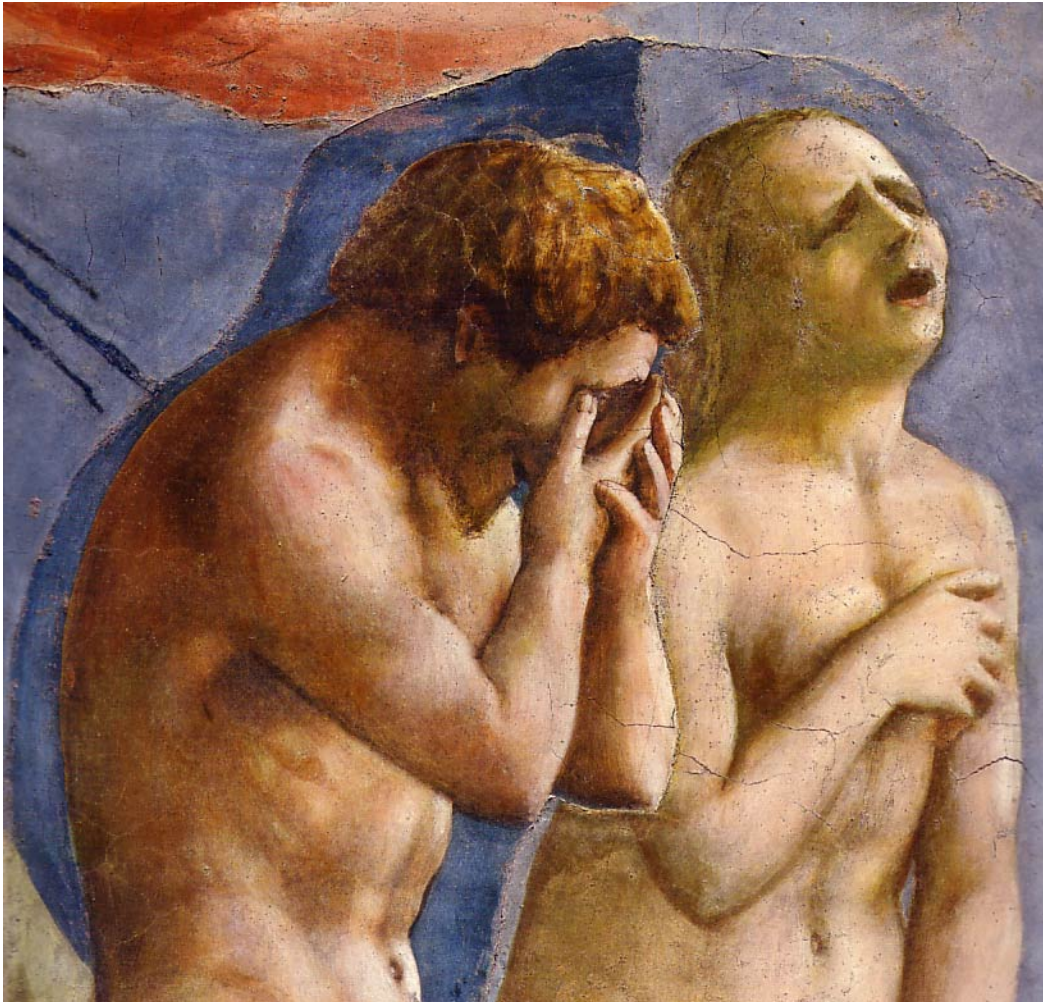

Το ένδυμα της ντροπής

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η εκδίωξη από την Εδέμ. Λεπτομέρεια από τοιχογραφία του Masaccio, 1424-8.

«Εστίν αισχύνη επάγουσα αμαρτίαν και εστίν αισχύνη δόξα και χάρις» (Παροιμίες 26,11)

Η ντροπή -ή επί το ελληνικότερον η αιδώς και το αγιογραφικότερον η αισχύνη- είναι ένα δώρο του Θεού προς τον άνθρωπο. Ένα στεφάνι δόξας και χάριτος. Το αίσθημα αυτό προ της πτώσεως στη ζωή των πρωτοπλάστων λειτουργούσε ως πηγαίος σεβασμός και ιερό δέος προ της παρουσίας του Θεού. Μετά τη διάπραξη της αμαρτίας, οι πρώτοι άνθρωποι κυριεύονται από το κοινό αίσθημα της ντροπής, διότι «έγνωσαν ότι γυμνοί ήσαν» και γι' αυτό φοβούνται και σπεύδουν να κρυφθούν «από προσώπου Κυρίου του Θεού» (Γένεση 3,7-8). Η πτώση αλλοίωσε σημαντικά το βαθύ και άγιο αίσθημα του σεβασμού, μετατρέποντάς το σε φόβο, έλεγχο και ντροπή. Αυτά ωστόσο τα στοιχεία θα λειτουργήσουν έκτοτε, στην μεταπτωτική οικονομία της ζωής μας, ως κατάλοιπα, χρήσιμα για τη συγκράτηση

του άνθρωπου από το κατήφορο της αμαρτίας. [\(περισσότερα...\)](#)